

Erdész álom – egy ország, melynek 51%-a erdő...

Az Európai Unió Leonardo da Vinci szakképzés-támogatási programja biztosított anyagi háttérrel a barcsi Dráva Völgye Középiskola 12 erdész tagozatos diákja és 2 tanára számára, hogy 2004. szeptember 5-26. között, 3 hetes szakmai tanulmányúton vegyen részt, Svédországban.

A projekt fő célja a Harvester gép – „fakombáján” – működésének megismerése, illetve kezelésének elsajátítása volt. A diákok az elméleti felkészítés után a gyakorlatban bővítették ismereteiket a sollefteå-i, Naturbruksgymnasiet Vester-norrland Skedom Skolan oktatóinak segítségével. Összhangban a svéd képzési rendszer készségorientált oktatási gyakorlatával, a tanulók kezelték az iskola kb. 50 millió Ft értékű, Timber Jack típusú, új harvesterét, illetve gyakoroltak – a Svédországban is különlegességnek számító – élethű körülményeket imitáló harvester szimulátoron.

Mindezek mellett számos egyéb szakmai ismeret megszerzésére is lehetőségük volt, hiszen megismerték a svéd erdőgazdálkodás és vadgazdálkodás múltját és jelenét az Erdészeti Hivatal, illetve a Vadászati Társaság munkatársainak jóvoltából, részt vettek jávorszarvas és fajd vadászaton, megnézték Európa egyik legnagyobb és legmodernebb fűrészüzemét, ellátogattak az umeå-i Valmet gépgyárba.

A szakmai programokon túlmenően, a testvériskola nordvik-i tagozatának szervezésében, túráztak az UNESCO Világörökség listáján szereplő Höga Kusten (Magas part) területen. A Boteni öböl partján, Hornöberget és Örn-sköldsvik települések között, mintegy 130 km hosszan elhelyezkedő Höga Kusten természeti látnivalókban rendkívül gazdag. Érdekessége, hogy az utolsó jégkorszak óta folyamatosan – jelenleg évi 8 mm-t – emelkedik. Kétnapos kiránduláson vettek részt a svéd hegységben, a Marsfjället természetvédelmi területen, mely Lappföld alsó vidékéhez tartozik, ahol az ezer méter feletti csúcsok meghódítását már hóesés nehezítette.

Mindezeket túl kenúztak, tutajoztak, pisztrángra horgásztak, megtanultak néhány szót svédül (pl. Köszönöm szépen! – Tack so mycket!), ismerkedtek a svéd gasztronómiával és a természetközpontú, hivalkodástól mentes svéd életmóddal.

A sokszínű programnak köszönhetően a diákok rengeteg élménnyel tértek haza, azzal az elhatározással, hogy mindenképpen visszatérnek Svédországba.

Élménybeszámolóikat és az utazásról készített fotóikat az iskola honlapján (www.dravavolgye.sulinet.hu) bárki megtekintheti.

Véleményem szerint...

Az Erdészeti Lapok 2004. szeptember havi számában Tokody Mihály „A harmadik oldal” rovatban megjelent elemzésében arról ír, hogy napjainkban a legelterjedtebb beszédhiba az „ö”-zés, a nyögdecseles.

Véleményem szerint a legnagyobb hiba az, hogy a kérdező nem megfelelő körültekintéssel választja ki a társát: a felkért illető pedig nem rendelkezik megfelelő önkritikával, esetleg olyan témában vállal közszereplést, amihez nem nagyon ért, és nincsen gyakorlata a nyilatkozat adásában. Az ilyen illetőnek jusszon eszébe Demosthenes görög szónok, aki páratlan akaraterővel képzelte ki magát az ókor legkiválóbb szónokának.

Gyakorolni kell, és ezt már iskolás korban szükséges elkezdni. A mostani

gyakorlat helyett a diákot szóban szükséges a tananyag elsajátításáról beszámoltatni, nem írásban. Az iskolákban kevés a kívülről megtanulandó anyag elvárása és beszámoltatása.

A szép magyar beszédet újabb veszély fenyegeti. A rendszerváltást követően számtalan pénzügyi és közgazdasági idegen kifejezés ékelődött nyelvünkbe. Még nem késő, hogy ezeket az idegen szavakat megfelelő magyar kifejezéssel helyettesítsük. Képzetlenebb embertársaink értetlenül állnak az idegen, általuk nem értett kifejezés előtt.

Őrizzük meg a szép magyar nyelvet a bántó idegen kifejezésektől. Ez még nem késő. A feladat nyelvészeinkre vár. Cselekedjenek mielőbb.

Schalkház Lipót

Ki ismeri?

Középkorú, erős, kifogástalan testi erőben lévő, nagy munkabírási erdőmérnök, hosszú gyakorlattal, nagyvilági látókörrrel, aki az erdészeti főiskolát a németországi Tharandt-ban végezte, 4 évig török, s 7 évig az albán kormány, majd az olasz megszállásig Zog volt albán király birtokának az alkalmazásában állott és hasonló okokból Hátsó-Indiában, Finn- és Észtországban is tartózkodott, szenvedélyes vadász, jelenlegi alkalmazását felcserélni óhajtáná magánuradalmival. Címe: Havas István erdőmérnök, Budapest, V., Tükkör-u. 5. sz. IV. em. M.Kir. Erdőfelügyelőség.

(Erdészeti Lapok, 1940. IX. füzet 599. p.)

Figyelem! Ki ismerte néhai Havas István erdőmérnököt, aki 1889-ben Fajszon (Somogy megye) született? Erdészeti tanulmányait Selmecen kezdte, majd Tharandt-ban (Németország) fejezte be. Hosszú időn keresztül külföldi szolgálatban állott (Törökország, Albánia stb.). Magyarországra 1939-ben tért vissza. Ettől kezdve munkahelyének a M. Kir. Erdőfelügyelőség budapesti hivatala van feltüntetve. Kérem azokat, akiknek néhai Havas István személyéről további adatok ismeretesek, legyenek szívesek ezeket az Erdészeti Lapok szerkesztőségével közölni. Fáradozásukat előre is köszönve, erdészüdvözlettel:

Leipold Árpád

* * *

Tisztelt Szerkesztőség! Nagyon örülök, hogy az OEE ez idei vándorgyűlését nagy költőnk, Radnóti Miklós 60 évvel ezelőtt történt kivégzésének emlékhelyén nyitotta meg. A rendezőség (vezetőség) most tényleg példát mutatott, hogy mit kell az egyetemes haza és magyarság fogalma alatt érteni.

Leipold Árpád

Erdészeti és kisemlősök

Az USA-ban különböző módokon kezelt erdők és a bennük élő kisemlősök száma közötti kapcsolatot vizsgálták. Úgy találták, hogy a teljes területű vágás a részleges kitermelésűhöz képest csökkenti a különféle pockok, cikányok és más kisemlősök számát. A fenyők elegyítése lombos fajokkal szintén több esélyt ad a kisemlősök számának gyarapodására.

Az elmondottak igazolják, hogy az emberi beavatkozások és az ökoszisztéma állati összetevőinek száma közötti kapcsolat lehetséges, vizsgálatukra nálunk is érdemes lenne nagyobb figyelmet fordítani.

Ref.: Dr. Szodfridt István